Dosarul nr. 2-6872/23
2-23049851-12-2-04042023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 octombrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
în componenţă:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul – Holban Vladislav,
grefierului – Lisu Serghei

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiție a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

La data de 24.03.2023 avocatul Victor Panţîru în interesele reclamantului ***** a depus o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la 02 iulie 2017, de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP al IP Soroca, Vasile Cebotarean, a fost începută urmărirea penală conform prevederilor art.320 alin. (2) din Codul penal, cauzei penale fiindu-i atribuită nr. 2017320321.

A relevat că prin rezoluția din 02 iulie 2017, procurorul-şef al Procuraturii raionului Soroca, Serghei Cebotari, a repartizat cauza penală pentru conducerea urmăririi penale procurorului Dionis Zabulica.

La 21 august 2017, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul SUP al IP Soroca, Vasile Cebotarean lui ***** i-a fost atribuită calitatea procesuală de învinuit.

Potrivit conţinutului ordonanţei de punere sub învinuire, ***** a fost învinuit în aceea că, activând în calitate de administrator interimar a SA Regia Apă-Canal Soroca, numit prin decizia ședinței consiliului societății din 26 septembrie 2016, fiind potrivit art. 123 alin. (1) Cod penal şi art. 40, 41 din Statutul Societății pe Acțiuni Regia Apă-Canal Soroca aprobat de Adunarea Generală a Acționarilor din 24 aprilie 2013 persoană cu funcție de răspundere şi managerială în cadrul societăţii, căreia prin alegere i s-a acordat permanent drepturi şi obligații în vederea executării funcţiilor de conducere a societăţii, acţiunilor administrative de sispoziţie şi orhanizatorice-economice, fiind cunoscut cu hotărîrea Judecîtoriei Soroca din 03 octombrie 2016, prin care ordinal nr.137-p din 18 iulie 2016 de eliberare din serviciu a şefului SELC Focşa Igor a fost anulat, cu cerinţa de restabilire a lui Focşa Igor la locul de muncă în funcţia de şef al SELC din cadrul 26.04.2017, prin care a fost sancţionat contravenţional cu amendă în mărime de 200 unităţi convenționale în baza art. 318 alin. (2) Cod Contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată. exercitării funcțiilor de conducere a societății, acțiunilor administrative de dispoziţie şi organizatorico-economice, fiind cunoscut cu hotărârea Judecătoriei Soroca din 03 octombrie 2016, prin care ordinul nr. 137-p din 18 iulie 2016, de

eliberare din serviciu a şefului SELC Focşa Igor a fost anulat, cu cerința de restabilire a lui Focşa Igor la locul de muncă în funcția de şef al SELC din cadrul S.A. Regia Apă-Canal Soroca, fiind fiindu-i prezentat la 05 octombrie 2016, de către executorul judecătoresc Repescu Anastasie titlul de executare despre restabilirea ultimului la locul de muncă şi fiind în drept să de-a dispoziții de rigoare în acest sens, privind restabilirea acestuia la locul de muncă serviciului personal, ştiind că este obligat să execute hotărârea Judecătoriei Soroca din 03 octombrie 2016 şi titlul executoriu, ignorând prevederile art. 89 alin. (3) din Codul Muncii, intenţionat, sub diverse pretexte, nu a executat hotărârea judecătorească şi titlului executoriu, chiar şi după aplicarea sancțiunii contravenționale aplicate prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 25 ianuarie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2017, prin care a fost sancţionat contravenţionel cu amendă în mărime de 200 unităţi contravenţionale în baza art.318 alin.(2) Cod Contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată a hotărîrii instanţei de judecată.

Susţine că pe parcursul desfăşurării urmăririi penale, prin ordonanța ofiţerului de urmărire penală din cadrul SUP a IP Soroca, Vasile Cebotarean, emisă la 04 septembrie 2017, faţă de ***** a fost aplicată măsura procesuală de constângere - aducerea silită.

Ulterior, prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii raionului Soroca, Dionis Zabulica din 06 decembrie 2017, faţă de ***** a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara pe un termen de 30 de zile. La 29 decembrie 2017, procurorul din cadrul Procuraturii raionului Soroca, Dionis Zabulica, a transmis cauza penală de învinuire a lui ***** spre examinare în fond conform competenţei.

Prin sentinţa Judecătoriei Soroca, sediul Central nr. 1-373/17 din 25.07.2019, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.320 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenţionale, echivalentul a 40.000,00 (patruzeci mii lei 00 bani), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani. Trebuie menționat că în cadrul judecării fondului cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

În termen legal, sentinţa a fost contestă cu apel la Curtea de Apel Bălţi, prin care s-a solicitat casarea sentinței și achitarea lui *****, deoarece fapta nu întrunește elementele infracţiunii.

Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curţii de Apel Bălţi nr.1a-741/2019 din 11 septembrie 2020, pronunţată de judecătorii Gheorghe Scutelnic, Viorel Puşcaş şi Iulia Grosu, apelurile declarate de către avocații Victor Felişcan şi Victor Panţiru în interesele inculpatului ***** împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 25 iulie 2019, au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinţei în cauză fără modificări.

În termen legal, decizia a fost contestată cu recurs ordinar la Curtea Supremă de Justiţie, prin care s-a solicitat casarea integrală a deciziei cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanţa de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie, nr. 1ra-483/2021 din 07 iunie 2021, pronunţată a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Victor Panţiru în numele inculpatului, casată decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Bălţi din 11 septembrie 2020, în cauza penală în privinţa lui *****, şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceiaşi instanță de apel, în alt complet de judecată.

Susţine ca ca urmare a rejudecării cauzei în ordine de apel, prin decizia Colegiului judiciar penal al Curţii de Apel Bălţi, nr.1a-523/21 din 24 decembrie 2021, apelurile declarate de către avocaţii Victor Felişcan şi Victor Panţîru în interesele inculpatului ***** împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 25 iulie 2019, au fost admise, fiind casată integral

sentinţa atacată şi dispusă achitarea lui *****, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Decizia fiind irevocabilă la 15 martie 2022.

A precizat că în acest fel, prin acţiunile ilegale ale organului de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești, i-au fost cauzate daune morale considerabile, prin repercursiuni inerente şi încălcări evidente ale drepturilor și libertăţilor fundamentale ale acestuia.

În baza celor expuse, solicită instanţei emiterea unei hotărîri cu privire la încasarea din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** a următoarelor sume:

- 20 000,00 MDL (douăzeci mii lei, 00 bani) cu titlu de restituiere a amenzii achitate;
- 850 000,00 MDL (opt sute cinci zeci mii lei, 00 bani) cu titlu de prejudiciu moral;
- 29 265,56 MDL (douăzeci şi nău mii două sute şaizeici şi cinci lei, 56 bani) cu titlu de cheltuieli de asistența juridică;
- 912,00 MDL (nouă sute doisprezece lei, 00 bani) cu titlu de cheltuieli efectuate în legătură cu chemările în instanța judecătorească;
- Încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pentru prezenta cauză civilă.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului *****, avocatul Victor Panţîru, împuternicit în baza mandatului seria MA, nr. 1694430 din 15 martie 2023 (f.d 12), a susținut cererea de chemare în judecată solicitând admiterea acțiunii pe motivele de fapt și de drept invocate.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Ministerului Justiției a Republicii Moldova, Bîtca Ina, împuternicită în baza procurii nr. 65 din 16 mai 2023 (f.d 89), susține poziția indicată în referință (f.d.83-88) nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind nefondată.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Procuratura Generală, Boldescu Victoria, împuternicită în baza procurii nr.18/17 din 01 martie 2023 (f.d 82), susține poziția indicată în referință (f.d.80-81) nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind nefondată.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând acțiunea depusă, audiind reprezentanții participanților la proces, studiind materialele dosarului în ansamblul, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată consideră că acțiunea reclamantului ***** este *parțial întemeiată* și pasibilă de a fi admisă în partea respectivă.

Conform art.118 alin.1) și 3) cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform prevederilor art. 121 din cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform prevederilor art. 130 alin. (1) din cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

Conform art. 60 al. (4) CPC, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

În ședință de judecată, în limitele probelor admisibile şi pertinente, coroborate cu explicațiile părților și participanților la proces, s-a stabilit cu certitudine că, la 02 iulie 2017, de către ofițerul de urmărire penală din cadrul SUP al IP Soroca, Vasile Cebotarean, a fost începută urmărirea penală conform prevederilor art.320 alin. (2) din Codul penal, cauzei penale fiindu-i atribuită nr. 2017320321. (f.d.21-22)

A relevat că prin rezoluția din 02 iulie 2017, procurorul-şef al Procuraturii raionului Soroca, Serghei Cebotari, a repartizat cauza penală pentru conducerea urmăririi penale procurorului Dionis Zabulica.

Astfel, conform copiei ordonanței din 21 august 2017, lui ***** i-a fost atribuită calitatea procesuală de învinuit. (f.d.23-22)

Potrivit conţinutului ordonanţei de punere sub învinuire, ***** a fost învinuit în aceea că, activând în calitate de administrator interimar a SA Regia Apă-Canal Soroca, numit prin decizia ședinței consiliului societății din 26 septembrie 2016, fiind potrivit art. 123 alin. (1) Cod penal şi art. 40, 41 din Statutul Societății pe Acțiuni Regia Apă-Canal Soroca aprobat de Adunarea Generală a Acționarilor din 24 aprilie 2013 persoană cu funcție de răspundere şi managerială în cadrul societăţii, căreia prin alegere i s-a acordat permanent drepturi şi obligaţii în vederea executării funcţiilor de conducere a societăţii, acţiunilor administrative de dispoziţie şi orhanizatorice-economice, fiind cunoscut cu hotărîrea Judecătoriei Soroca din 03 octombrie 2016, prin care ordinal nr.137-p din 18 iulie 2016 de eliberare din serviciu a şefului SELC Focşa Igor a fost anulat, cu cerinţa de restabilire a lui Focşa Igor la locul de muncă în funcţia de şef al SELC din cadrul 26.04.2017, prin care a fost sancţionat contravenţional cu amendă în mărime de 200 unităţi convenționale în baza art. 318 alin. (2) Cod Contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată. exercitării funcțiilor de conducere a societății, acțiunilor administrative de dispoziţie şi organizatorico-economice, fiind cunoscut cu hotărârea Judecătoriei Soroca din 03 octombrie 2016, prin care ordinul nr. 137-p din 18 iulie 2016, de eliberare din serviciu a şefului SELC Focşa Igor a fost anulat, cu cerința de restabilire a lui Focşa Igor la locul de muncă în funcția de şef al SELC din cadrul S.A. Regia Apă-Canal Soroca, fiind fiindu-i prezentat la 05 octombrie 2016, de către executorul judecătoresc Repescu Anastasie titlul de executare despre restabilirea ultimului la locul de muncă şi fiind în drept să de-a dispoziții de rigoare în acest sens, privind restabilirea acestuia la locul de muncă serviciului personal, ştiind că este obligat să execute hotărârea Judecătoriei Soroca din 03 octombrie 2016 şi titlul executoriu, ignorând prevederile art. 89 alin. (3) din Codul Muncii, intenţionat, sub diverse pretexte, nu a executat hotărârea judecătorească şi titlului executoriu, chiar şi după aplicarea sancțiunii contravenționale aplicate prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 25 ianuarie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 aprilie 2017, prin care a fost sancţionat contravenţionel cu

amendă în mărime de 200 unităţi contravenţionale în baza art.318 alin.(2) Cod Contravenţional, pentru neexecutarea intenţionată a hotărîrii instanţei de judecată.

Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din cadrul SUP a IP Soroca, Vasile Cebotarean, emisă la 04 septembrie 2017, faţă de ***** a fost aplicată măsura procesuală de constângere - aducerea silită. (f.d. 28-29)

Prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii raionului Soroca, Dionis Zabulica din 06 decembrie 2017, faţă de ***** a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara pe un termen de 30 de zile. (f.d.25-27)

La 29 decembrie 2017, procurorul din cadrul Procuraturii raionului Soroca, a transmis cauza penală de învinuire a lui ***** spre examinare în fond conform competenţei.

Prin sentinţa Judecătoriei Soroca, sediul Central nr. 1-373/17 din 25.07.2019, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.320 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenţionale, echivalentul a 40.000,00 (patruzeci mii lei 00 bani), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere pe un termen de 2 ani.

Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curţii de Apel Bălţi nr.1a-741/2019 din 11 septembrie 2020, pronunţată de judecătorii Gheorghe Scutelnic, Viorel Puşcaş şi Iulia Grosu, apelurile declarate de către avocații Victor Felişcan şi Victor Panţiru în interesele inculpatului ***** împotriva sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 25 iulie 2019, au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinţei în cauză fără modificări. (f.d.40-42)

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie, nr. 1ra-483/2021 din 07 iunie 2021, pronunţată a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Victor Panţiru în numele inculpatului, casată decizia Colegiului judiciar al Curţii de Apel Bălţi din 11 septembrie 2020, în cauza penală în privinţa lui *****, şi dispusă rejudecarea cauzei de către aceiaşi instanță de apel, în alt complet de judecată.(f.d.47-51)

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi, nr.1a-523/21 din 24 decembrie 2021, apelurile declarate de către avocaţii Victor Felişcan şi Victor Panţîru în interesele inculpatului ***** împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 25 iulie 2019, au fost admise, fiind casată integral sentinţa atacată şi dispusă achitarea lui *****, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Decizia fiind irevocabilă la 15 martie 2022. (f.d.65-68)

Instanța de judecată constată că, cadrul legal invocat și aplicabil prezentului raport juridic litigios este cuprins în Legea nr. 1545 din 25.02.1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătorești.

Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) al Legii nr.1545 din 25.02.1998, acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Totodată, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Legea menționată supra, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) ***reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;***

b) ***condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;***

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.

Conform art.6 al Legii nr. 1545/25.02.98, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

Art. 10 al Legii nr. 1545/25.02.98, prevede dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Conform art. 11 al aceleiaşi Legi, mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luîndu-se în considerare:

a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată;

c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată;

e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice;

g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.

(2) Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

(3) În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

Reieşind din circumstanţele menţionate, instanţa de judecată conchide că, reclamantului ***** i-a fost cauzat un prejudiciu moral prin atragere ilegală la răspundere penală prin recunoașterea în calitate de bănuit și învinuit, ulterior fiind scos de sub urmărire penală, condiții stabilite de art. 3 al. (1), lit. a), b) și art. 6, lit. a) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998

privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, care sînt întrunite în speţă.

În acest context, actele cauzei denotă tragerea ilegală la răspundere penală a lui ***** şi achitare a acestuia, ca urmare şi dreptul reclamantului de a solicita de la stat, prin prisma Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, repararea prejudiciului cauzat.

În conformitate cu art. 2037 alin.(1-3) Cod Civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.

De asemenea se va ține în special cont de prevederile art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, indicate supra.

În lumina jurisprudenței CtEDO, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral, este criteriul echității. Modul de acordare a satisfacției echitabile, trebuie determinat în raport cu prejudiciul moral suferit, gravitatea acestuia, importanța și consecințele sale pentru victimă.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Astfel, suma prejudiciului moral în mărime de 850 000 de lei, solicitată de reclamant, este una vădit exagerată, reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată, cu încasarea sumei de 100 000 lei drept o compensație echitabilă şi suficientă în circumstanţele descrise, fiind adecvată acestora, prin prisma criteriilor legale citate.

Cu referire la solicitarea reclamantului de restituire a amenzii achitate, în baza sentinţei Judecătoriei Soroca din 25 iulie 2019 (f.d.68-73).

Instanța constată că la materialele cauzei se regăsește confirmarea executării pedepsei, prin achitare în jumătate a amenzii în sumă de 20 000,00 lei, ordin de încasarea nr. 39AA-D100 din 15 septembrie 2020. (f.d.13)

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi, nr.1a-523/21 din 24 decembrie 2021, s-a dispus achitarea lui *****, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Decizia fiind irevocabilă la 15 martie 2022. (f.d.65-68)

Conform art. 13, alin. 2, din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545, Amenzile se restituie de la buget, din fondul în care acestea au fost virate sau de către organul care a beneficiat de aceste sume.

Cu referire la normele procesuale citate, instanța de judecată consideră pretenția reclamantului de restituire a amenzii achitate, pasibilă admiterii integrale.

Astfel, pretențiile reclamante sunt admisibile, iar în acest context, urmează a se încasa suma de 20000,00 lei.

În conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 94 CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Cu referire la solicitarea reclamantului de încasare a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată remarcă următoarele

Conform art. 96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Alin.(11) al aceluiași articol prevede că, cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 7, lit. e) din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie sumele plătite de ea pentru asistența juridică.

Totodată, practica Curţii europene a drepturilor omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică relevă că, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii Curții europene a drepturilor omului, se evidenţiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul). Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; b) aportul avocatului la soluţionarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obţinut; g) restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; h) natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; i) experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; l) alţi factori, la discreţia instanţei.

Instanța de judecată constată că, într-adevăr în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată, reclamantul a fost asistat de către avocatul Victor Panțîru și Victor Felișcan, iar una din cerințele din cererea de chemare în judecată fiind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cauza penală în mărime de 29 265,56 lei.

Prin ordinele de plată din nr. 23397597 din 11 octombrie 2017 cu suma de 6275,13 lei, nr. 23851274 din 12 iunie 2018 cu suma de 5990,43 lei (f.d. 14-15) se confirmă că ***** a suportat cheltuieli de asistență juridică în cadrul cauzei penale în sumă de 12265,56.

Prin urmare, pretenția privind repararea prejudiciului material cauzat reclamantului sub formă de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza penală în mărime de 29 265,56 lei, în context, reținând lipsa altor dovezi a achitării onorariului avocatului, instanţa de judecată, urmează a fi admisă parțial v-a încasa din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** amenda achitată, în mărime de 20000,00 lei (douăzeci mii lei), în baza sentinţei Judecătoriei Soroca din 25 iulie 2019, ordin de încasarea nr. 39AA-D100 din 15 septembrie 2020.

Astfel, pentru justificarea cheltuielilor de asistență juridică pentru prezenta cauză, se constată că la materialele cauzei, de către reclamant nu a fost anexată nici o probă. La fel, de către reclamantă nu a fost anexată nici o probă care să confirme întinderea cheltuielilor suportate pentru transport.

Prin urmare, luând în considerare că cheltuielile pentru transport, instanța va respinge ca neîntemeiată cerințele în acest sens.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Ministerului Justiție a Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la încasarea prejudiciului material şi moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti.

Se încasează din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** prejudiciu moral, pentru acțiunile nelegitime ale organului de urmărire în cauza penală de învinuire a acestuia în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) cod penal, în mărime de 100000,00 lei (una sută mii lei).

Se încasează din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** amenda achitată, în mărime de 20000,00 lei (douăzeci mii lei), în baza sentinţei Judecătoriei Soroca din 25 iulie 2019, ordin de încasarea nr. 39AA-D100 din 15 septembrie 2020.

Se încasează din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui ***** prejudiciu materiale pentru cheltuielile de judecată suportate în mărime de 12265,56 lei. (doisprezece mii două sute şaizeci şi cinci lei şi 56 bani).

În rest cererea de chemare în judecată se respinge drept neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței

Judecător Holban Vladislav